

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
Szent István Campus
Vezetés és Szervezés Szak
MSc

Magyarok a norvég munkaerőpiacon

Belső konzulens:

Dr. Garamvölgyi Judit

Egyetemi adjunktus

Készítette:

Kis Brigitta

H5RBDR

Levelező tagozat

Intézet/Tanszék:

Agrár- és Élelmiszergazdasági Intézet

Gödöllő

2023

Dolgozatom megírásához a közösségi médián keresztül küldtem ki egy kérdőívet, mert a Norvégiában élő magyarok beilleszkedési és kulturális szokásait vizsgáltam. Felvettem a kapcsolatot a Norvégiai magyar nagykövetséggel, és segítséget kértem tőlük, hogy mennyi magyar él kint hivatalosan. Ehhez elküldtek részemre egy statisztikai hivatal által üzemeltetett oldalt, ahol le tudtam kérdezni, hogy mennyi Norvégia lakossága, és abból mennyi magyar él kint regisztráltan. Szakirodalmi áttekintésemben összehasonlítottam Hofstede kulturális dimenziói alapján Norvégiát és Magyarországot. Kitértem a migráció fogalmára és típusaira, a motivációra, ami miatt a magyarok elhagyják Magyarországot. Dolgozatomat a tartós és külső, azaz külföldi migrációra készítettem el. Illetve részleteztem a kulturális sokk szakaszait. Megvizsgáltam, hogy milyen ünnepeket tartanak Norvégiában, és milyen ünnepeket tartanak Magyarországon.

Ezt követően elemeztem a saját vizsgálatomat. A kérdőívemet SPSS elemző program segítségével vizsgáltam meg. Az SPSS rendszeren belül alkalmaztam a Pearson és Spearman féle korrelációt, a gyakoriság függvényt, a keresztábra elemzés használatával a Khi négyzet próbát és a One-way-Anova, Turkey B Post-Hoc statisztikai módszert. Megnéztem a kérdőív alapján, hogy a hipotéziseim igazolást nyertek-e. A diplomadolgozatomban három hipotézist határoztam meg.

H1	Feltételeztem, hogy a tartósan Norvégiában élő magyarok asszimilálódnak a Norvég kultúrához és elhagyják a nemzet specifikus magyar ünnepeket
H2	Feltételeztem, hogy a különböző okokból kiköltözötték (gazdasági, társadalmi vagy kihívás keresés) között eltérő arányú a haza költözni szándékozók aránya. Azok a munkavállalók, akik anyagi okok miatt költöztek Norvégiába jelenleg nem szándékoznak haza költözni.
H3	Feltételeztem, hogy azok a munkavállalók, akik magasabb iskolai végzettséggel rendelkeznek, könnyebben betudtak illeszkedni a Norvég kultúrába/társadalomba

A kérdőívemet 105 Norvégiában élő magyar töltötte ki. Hét kategóriára lehetett besorolni azon személyeket, akik különböző okok miatt Norvégiába költöztek. Ez a hét kategória a következő volt: gazdasági helyzet, politikai okok, anyagi okok, párkapcsolat, kalandvágy, munkalehetőség és társadalmi okok. Megállapítást nyert, hogy a válaszadóim döntő többsége a politikai okok és a gazdasági helyzet miatt döntött úgy, hogy elköltözik. Megnéztem, hogy van-e összefüggés aközött, hogy egyedül vagy csoportosan költözött valaki ki, és aközött, hogy jelenleg tartják-e

a kapcsolatot helyi magyarokkal. Vizsgálatomban megállapítást nyert, hogy azok, akik nem egyedül költöztek ki, azok nagyobb arányban tartják a helyi magyarokkal a kapcsolatot.

Az első hipotézisem, melyben azt feltételeztem, hogy a Norvégiában élő magyarok elhagyják a nemzet specifikus ünnepeket, mert asszimilálódnak a Norvég kultúrához az beigazolódott. A válaszadók jelentős része válaszolta azt, hogy a kimondottan magyar ünnepeket (farsang, március 15, augusztus 20, október 23) elhagyja és azokat már a jövőben nem tartja. A nemzetközi ünnepek azonban megmaradtak náluk.

Vizsgáltam, hogy a kapcsolatteremtő képességre mennyire van befolyásoló hatással a magyarok nyelvi készsége. Kutatásomban megállapítottam, hogy azok a magyarok, akik fogékonyak a nyelvek iránt, azoknak a személyeknek a kapcsolatteremtő képessége is kimagasló, nyitottabbak az emberek iránt.

Ezt követően a második hipotézisemet vizsgáltam meg, ahol azt feltételeztem, hogy eltérő arányú a haza költözni szándékozók aránya a különböző okokból kiköltözöttek között. Azok a munkavállalók, akik anyagi okok miatt költöztek Norvégiába jelenleg nem szándékoznak hazaköltözni. Ez a hipotézisem részben került bebizonyításra, mivel a hipotézisemnek csak az első része igazolódott be, azaz, hogy eltérő arányú a haza költözni szándékozók aránya, azonban az anyagi okokból elköltözötteknek a fele úgy nyilatkozott, hogy idővel majd tervezi, hogy újra haza költözik.

Ezután vizsgáltam, hogy érte-e hátrányos megkülönböztetés a magyarokat amiatt, hogy nem beszélnek a norvég nyelvet, illetve amiatt, hogy alacsony iskolai végzettséggel rendelkeznek. Mind a két esetben az az eredmény mutatkozott, hogy a norvégok nem foglalkoznak azzal, hogy valaki beszéli-e a nyelvüket, vagy hogy milyen az iskolai végzettsége.

A magyarok döntő többsége, egész pontosan 90 % úgy nyilatkozott a kérdőívem kitöltésekor, hogy szerintük a norvég munkakultúra a vonzóbb számukra. Megállapítást nyert, hogy azok, akik a norvég munkakultúrát jobbnak ítélték meg, azok könnyebben is tudtak alkalmazkodni a munkavégzési szokásokhoz.

Ezután elemeztem a harmadik hipotézisemet, ahol azt feltételeztem, hogy akik magasabb iskolai végzettséggel rendelkeznek, azok könnyebben tudtak beilleszkedni a Norvég kultúrába/társadalomba. Ez a hipotézisem elvetésre került, mivel ennél a vizsgálatnál is megállapítást nyert, hogy nem befolyásolja az iskolai végzettség a beilleszkedést a norvég kultúrába/társadalomba.

Vizsgáltam, hogy a gyermekek nemzeti hovatartozását befolyásolja-e, hogy milyen nyelven beszél otthon a család, és itt azt tudtam meghatározni, hogy ez nincs hatással arra, hogy mennyire tartja norvégnak magát a gyermek, viszont, az nagy mértékben befolyásolja a

gyermek hovatartozását, hogy a norvég nyelvet mennyire tudja elsajátítani. Azok a gyermekek, akik majdnem tökéletesen/tökéletesen beszélnek norvégul, azok nagyobb arányban vallják magukat kettős nemzetiségűnek.

Legvégül levonatam a következtetéseket a kutatásomra, és javaslatokat tettem, hogy miként lehetne a magyarokat segíteni abban, hogy jobban, könnyebben tudjanak beilleszkedni a norvég társadalomba.

Összességében elmondható, hogy a nyelv s kultúra ismerete növeli a beilleszkedést, és csökkenti a munkaerő mobilizációját, hazatérését, illetve a konfrontációk mennyiségét.